

Odd (Mork) var 5 1/2 år gammel under eksplosjonsulykken 20. april 1944. Han bodde i Neumannsgate sammen med foreldrene. Faren kjørte for BDS/Bergenske Dampskipsselskap og moren arbeidet på Hotel Bristol. Den morgenen ulykken skjedde var Odd sammen med faren. De hadde akkurat hentet tøy, i store stamper, på vaskeriet til Bergenske i Sandbrogaten. Turen gikk innover Øvregaten – gutten satt i setet ved siden av faren. Ved Fløibanestasjonen svingte de nedover mot Torget – og Odd kunne se den gule trikken komme mot dem. Akkurat da hørte han et ”fiz” og så kom et gedigent forunderlig brak og et enormt lufttrykk. Det luktet sjokolade. Han så at faren blødde i nakken, selv var han uskadet. Folk sprang rundt. Det var kaos. Det haglet fra himmelen. Lenge. Noen ropte ”Ikke inn i Fløibanestasjonen! Det kan være bombing!”. Etter dette husker ikke Odd noe før han befant seg i Øvregaten hos en kusine av moren. Faren deltok i opprydningsarbeidet rundt BDS. Da han kom hjem om kvelden hadde han med seg to biter av ”Voorbode”. Odd husker at et stort stykke av båten hadde blitt slengt gjennom luften og lå midt i Lars Hillesgate, mellom Lysverkene og Bergen vegvesen.

Odd 5 1/2 år. Fra tur på Fløien
Foto: i privat eie.

Far på besøk under Odd's opphold ved Klakegg. Fra tur til stølen
Foto: i privat eie.

Et par uker etter ble Odd sendt til gården Klakegg i Jølster. Den gangen tok turen to dager. Moren fulgte ham dit, men returnerte til Bergen etter å ha avlevert sønnen. Det var vondt å være borte fra foreldrene, men han fikk en fantastisk mottakelse der inne. Ekteparet han kom til var Ludvik og Anna Klakegg. De hadde en sønn på hans egen alder; Lars. Det oppstod et nært forhold mellom familiene til guttene den gang – et forhold som vil vare livet ut og fremover i nye generasjoner. Høsten 1944 ville derimot Odd tilbake til Bergen. Den vesle gutten var redd for å gå alene ut i fjøset på do etter at det hadde blitt mørkt. Han flyttet da inn hos foreldrene i nyrestaurert leilighet.

Lørdag 28. oktober feiret de 6-års dagen hans. En av kameratene til Odd, som var i selskapet, hadde mistet foreldre og søsken i bombingene av Laksevåg noen måneder før. Gutten bodde hos bestemoren sin i Komediabakken. Da mørket falt på, rett før portforbudet, fulgte moren til Odd ham hjem. Noen timer etterpå, natten til 29., ble Nøstet bombet. Huset der bestemoren og gutten bodde ble jevnet med jorden. De to ble aldri funnet igjen. Odd og faren søkte tilflukt i Konsertpaleet. Han husker at hjelpemannskap – med gule hjelmer – hjalp lemlested, blødende folk inn dørene. Døde mennesker ble dekt til med klede. Huset deres var ubeboelig etter bombingene og Odd ble plassert i St.Olavs vei – hos en kusine av moren.

Umiddelbart etter dette ble Odd sendt til Geilo - sammen med mange andre bergensbarn – fra Krohnstad jernbanestasjon. Da barna kom til Breidablikk hotell – ble de spylt og vasket. Etterpå fraktet på slede til institusjonen ”Troidhaugen”. Dette var andre gangen Odd ble sendt til Geilo. Første gang var rett etter krigen startet, da han hadde ett opphold ved Geilomo barnesykehus. Det var dit barn med astmabronkitt ble sendt. En sykepleier ved navn søster Helene var veldig snill – som en mor for ham, men andre av de ansatte behandlet ikke barna

på noen god måte. Odd ble på ”Troldhaugen” til september 1945. Mange minner knytter seg til den tiden. Hjemlengsel, mangel på omsorg og mat, nattlige mareritt, trusler og lite forståelse fra mange av de voksne. Noen av de ansatte var hyggelige, andre slemme. Odd husker at han ble truet med å bli sendt til Tyskland om han ikke oppførte seg skikkelig. På grunn av nattlige mareritt tisset han i sengen, noe som førte til at han ble dratt ut på gårdsplassen og spylt med iskaldt vann. Dagen etter var det heller ingen mat å få på grunn av sengevætingen. Han tror derimot at denne behandlingen har ført til at han aldri siden har vært forkjølet.

Odd husker da freden kom 8.mai. Barna var vant til tyskernes flagg, som hadde svart stripe istedenfor blå, en svart stripe i det hvite og ett merke oppe i venstre hjørne. Istedenfor var det nå det norske flagget som ble heist. Da viste de at freden var kom!